

بسمه تعالی

گزارش چکیده پایان نامه / رساله
فارسی و انگلیسی

نام و نام خانوادگی دانشجو:	فیروز مبارز	رشته تحصیلی:	علوم سیاسی، روابط بین الملل	مقطع تحصیلی:	کارشناس ارشد	تاریخ دفاع:	۱۴۰۲/۶/۱۸
نام استاد راهنما	دکتر نیما رضایی	نام استاد مشاور	دکتر غلام رضا کریمی	نام استاد/ اساتید داور	دکتر محمد مجید شریفی و دکتر رحیم بایزیدی		
عنوان پایان نامه / ساله:	بررسی رویکرد ایالات متحده آمریکا نسبت به پدیده طالبان (۲۰۰۱ لغایت ۲۰۲۱) با بهره گیری از منظر مجموعه امنیتی منطقه ای						
بیان مسئله:	<p>به دنبال حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ که در حدود سه هزار غیرنظامی آمریکایی را به کام مرگ کشاند، جورج دابلیو. بوش که در ۲۰ ژانویه ۲۰۰۱ وارد کاخ سفید شده بود، با گرفتن انگشت اشاره به سمت القاعده، زمینه چینی جهت حمله به افغانستان که کنترل بخش اعظم آن در اختیار گروه طالبان قرار داشت را آغاز نمود. این در حالی بود که از ۱۹ عامل این عملیات تروریستی، هیچ یک تابعیت افغانستانی نداشتند (۱۵ نفر تابعیت عربستان سعودی، ۲ نفر تابعیت امارات متحده عربی، یک نفر تابعیت لبنانی و یک نفر هم تابعیت مصری داشت). بوش از طالبان خواست تا تمامی کمپ‌های نظامی القاعده در افغانستان را تعطیل کرده، رهبران القاعده و شبه‌نظامیان وابسته را به ایالات متحده مسترد و اجازه بازرسی از کمپ‌های نظامی به بازرسان آمریکایی را صادر نماید. طالبان، استرداد بن لادن، رهبر القاعده را منوط به ارائه شواهد قانع کننده از دست داشتن وی در حملات ۱۱ سپتامبر از سوی ایالات متحده دانست. ضمن آن که از تعطیل نمودن پایگاه‌های تروریست‌ها و تحویل سایر مظنونان امتناع ورزید. به دنبال امتناع رهبران طالبان از اجابت درخواست‌های ایالات متحده، فرمان حمله ارتش ایالات متحده به افغانستان صادر و ایالات متحده به همراه بریتانیا عملیات «آزادی پایدار» را در ۷ اکتبر ۲۰۰۱ (۱۵ مهرماه ۱۳۸۰) آغاز نمودند. در نتیجه این عملیات طالبان شکست خورد و افغانستان توسط ایالات متحده تسخیر شد. بر اساس کنفرانس بن در دسامبر ۲۰۰۱، حامد کرزای به عنوان سرپرست دولت موقت افغانستان برگزیده شد که پس از برگزاری جلسه لویی جرگه (گردهمایی بزرگ) در سال ۲۰۰۲ در کابل به عنوان دولت انتقالی افغانستان شناخته شد. در انتخابات مردمی سال ۲۰۰۴ نیز کرزای به عنوان رئیس جمهور افغانستان انتخاب گردید.</p> <p>در ۱۷ دسامبر ۲۰۱۸ (۲۶ آذر ۱۳۹۷)، دیپلمات‌های آمریکایی با طالبان در امارات متحده عربی درباره احتمال پایان جنگ مذاکره کردند. در ۲۵ فوریه ۲۰۱۹ (۶ اسفند ۱۳۹۷)، مذاکرات صلح میان طالبان (با حضور عبدالغنی برادر) و ایالات متحده در قطر آغاز شد. زلمای خلیل‌زاد، فرستاده ویژه ایالات متحده گزارش داد که این دور از مذاکرات «بازدهی بیشتری نسبت به گذشته داشته است» و در مورد نسخه پیش‌نویس توافق‌نامه صلح توافق شده است. این توافق شامل خروج نیروهای آمریکایی و بین‌المللی از افغانستان بود و</p>						

<p>طالبان اجازه نمی داد گروه های جهادی دیگر در داخل کشور فعالیت نمایند. طالبان هم چنین گزارش دادند که پیشرفت هایی در مذاکرات صورت گرفته است. در نهایت در 29 فوریه 2020 (10 اسفند 1398)، «زلمی خلیل زاد» نماینده ویژه وزارت خارجه ایالات متحده در روند مصالحه افغانستان و «ملا برادر» معاون امور سیاسی طالبان، توافق نامه ای موسوم به «توافق نامه برای ایجاد صلح در افغانستان» را در دوحه به امضا رساندند. هم زمان، نمایندگان ایالات متحده و دولت افغانستان، توافق نامه مشابهی را موسوم به «بیانه مشترک جمهوری اسلامی افغانستان و ایالات متحده درباره ایجاد صلح در افغانستان» امضا نمودند. براساس توافق نامه دوحه، ایالات متحده متعهد گردید تا اول می ۲۰۲۱ م سربازان خود را از خاک افغانستان خارج نماید. کم تر از یک سال پس از امضای توافق نامه دوحه، جوزف آر. بایدن جونیور در 20 ژانویه 2021 م وارد کاخ سفید شد. جو بایدن پس از تصدی جایگاه ریاست جمهوری ایالات متحده، تاریخ خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان را از ۱ مه ۲۰۲۱ به ۱۱ سپتامبر 2021 و سپس به ۳۱ اوت 2021 تغییر داد. طالبان این تغییر زمانی را رد نمود و حملات گسترده ای را علیه ارتش افغانستان آغاز نمود که در نتیجه این حملات عمده مناطق افغانستان و نهایتاً کابل در ۱۵ اوت ۲۰۲۱ سقوط نمود. در همان روز، اشرف غنی، رئیس جمهور افغانستان از کشور فرار کرد و طالبان پایان جنگ را اعلام نمود. در ۱۶ اوت، بایدن تسلط طالبان را تأیید کرد و در ۳۰ اوت، آخرین هواپیمای نظامی ایالات متحده از افغانستان خارج شد و به ۲۰ سال حضور نظامی ایالات متحده و دیگر نیروهای ائتلاف در این کشور پایان داده شد.</p>	
<p>این پژوهش از نوع توصیفی - تحلیلی می باشد. جامعه و نمونه و شیوه نمونه گیری: ندارد ابزار و روش گردآوری داده ها: داده های پژوهش از منابع کتاب خانه ای و وب محور (اینترنتی) جمع آوری شده است. روش تجزیه و تحلیل داده ها: ندارد</p>	<p>روش پژوهش:</p>
<p>پرسش های اصلی ۱- رویکرد ایالات متحده نسبت به طالبان در دولت های بوش پسر و اوباما چگونه بود؟ پرسش های فرعی ۱- رویکرد ایالات متحده نسبت به طالبان در دولت ترامپ چگونه بود؟ ۲- توافق ایالات متحده با طالبان مبنی بر خروج ایالات متحده از افغانستان در اول می ۲۰۲۱ و تغییر آن به تاریخ ۱۱ سپتامبر 2021 (20 شهریور 1400) در دولت بایدن چگونه موجب سقوط دولت جمهوری اسلامی افغانستان گردید؟ فرضیه اصلی رویکرد ایالات متحده در قبال طالبان در دولت های بوش پسر و اوباما مبتنی بر ساختارهای هابزی و محور قرار دادن اصل منازعه بود و در این راستا تلاش نمود تا توزیع قدرت در افغانستان را به ضرر طالبان بر هم زند. فرضیه های فرعی - رویکرد ایالات متحده در قبال طالبان در دولت ترامپ مبتنی بر ساختارهای لاکمی و محور قرار دادن اصل همکاری امنیتی بود و در این راستا تلاش نمود تا یک رژیم امنیتی میان ایالات متحده و طالبان برقرار</p>	<p>سوال و فرضیه تحقیق:</p>

<p>نماید که نمود اصلی آن در توافق صلح 29 فوریه 2020 (10 اسفند 1398) متجلی گردید.</p> <p>- توافق ایالات متحده با طالبان مبنی بر خروج ایالات متحده از افغانستان در اول می 2021 و تغییر آن به تاریخ 11 سپتامبر 2021 (20 شهریور 1400) در دولت بایدن موجب بر هم خوردن قطبش (توزیع قدرت) در سطح افغانستان به ضرر دولت جمهوری اسلامی افغانستان گردید که با توجه به اتکای ارتش افغانستان (نهاد زور) به ایالات متحده موجب اضمحلال و فروپاشی ارتش افغانستان و سقوط دولت مرکزی گردید.</p>	
<p>در این پژوهش با انجام پایان نامه ارشد یکی از روند و مهارت های پژوهش استفاده از: انتخاب موضوع، بیان مسئله، ضرورت و اهمیت انجام تحقیق، مبانی نظری و پیشینه تحقیق، نوآوری های پژوهش، اهداف پژوهش، پرسش های پژوهش، فرضیه های پژوهش و روش های پژوهش و روش شناسی پژوهش شده است.</p>	<p>روند پژوهش:</p>
<p>مهمترین یافته های پژوهش سیاست آمریکا در افغانستان که با حمله جورج بوش آغاز سرانجام به شکست طالبان و تسخیر افغانستان انجامید و ایالات متحده برای پروژه دولت ملت سازی، دموکراسی سازی، تامین ثبات و امنیت افغانستان، مهار تروریسم و مبارزه به آنها و جلوگیری از نفوذ رقباء منطقه (ایران روسیه و چین) و فرمانطقه ... تلاش کرد، و در دوره اوباما و با سیاست او مبنی بر مذاکره با طالبان و علمپایستی کردن آنها، تقویت نیروهای بومی، مذاکره به کشورهای همسایه، توسعه اقتصادی داخلی و بر افزایش نیروها و سپس کاهش نیروها ادامه یافته بود، در دوره ترامپ وارد فاز جدیدی شد چراکه او حضور آمریکا در این کشور را نه تنها تأمین کننده منافع ملی آمریکا نمی دانست بلکه صرف هزینه های گزاف در این منطقه را نیز برای سیاست خارجی آمریکا بی نتیجه خواند، و در سال 2018 م اولین بار مذاکره آغاز و سال 2019 م نشست مذاکره باردیگر در دوحه - قطر صورت گرفت، و در سال 2020 فوریه 2020 م امضاء شد. این سیاست توسط دولت بایدن ادامه یافت و جو بایدن نیز مسئله خروج آمریکا از افغانستان را به عنوان یکی از مهم ترین اصول سیاست خارجی خود نسبت به منطقه معرفی نمود اعلام موضع بایدن نسبت به مسئله افغانستان در حالی صورت پذیرفت که گروه طالبان که پیشتر آمریکا بیش از 20 سال به مبارزه علیه آن روی آورده بود ناگهان بار دیگر در 15 اوت 2021 توانست کابل پایتخت افغانستان را به تصرف خود در آورد. در نتیجه رویکرد ایالات متحده نسبت به طالبان در دوره دولتهای بوش و اوباما مبنی بر ساختارهای هابزی و محور قرار دادن اصل منازعه است و در این راستا ایالات متحده تلاش نمود تا توزیع قدرت در افغانستان را به ضرر طالبان بر هم زند. در دولت های ترامپ و بایدن مبنی بر ساختارهای لاکمی و محور قرار دادن اصل همکاری امنیتی بود و در این راستا تلاش نمود تا یک رژیم امنیتی میان ایالات متحده و طالبان برقرار نماید که نمود اصلی آن در توافق صلح 29 فوریه 2020 (10 اسفند 1398) متجلی گردید. توافق ایالات متحده با طالبان مبنی بر خروج ایالات متحده از افغانستان در اول می 2021 و تغییر آن به تاریخ 11 سپتامبر 2021 (20 شهریور 1400) در دولت بایدن موجب بر هم خوردن قطبش (توزیع قدرت) در سطح افغانستان به ضرر دولت جمهوری اسلامی افغانستان گردید که با توجه به اتکای ارتش افغانستان (نهاد زور) به ایالات متحده موجب اضمحلال و فروپاشی ارتش افغانستان و سقوط دولت مرکزی گردید.</p>	<p>مهمترین یافته های پژوهش:</p>

تائید استاد راهنما

